Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2026)0271

Yhteinen tiedonanto humanitaarisesta avusta (JOIN(2026)0025)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 9. heinäkuuta 2026 humanitaarista apua koskevasta yhteisestä tiedonannosta (JOIN(2026)0025) (2026/2734(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon 27. toukokuuta 2026 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Puolustetaan arvoja, edistetään uudistuksia, tuotetaan tuloksia: EU:n humanitaariset toimet muuttuvassa maailmassa” (JOIN(2026)0025) (yhteinen tiedonanto humanitaarisesta avusta), sekä niihin liittyvät yksiköiden yhteiset valmisteluasiakirjat, joissa käsitellään seuraavia näkökohtia: strateginen lähestymistapa EU:n humanitaariseen diplomatiaan (SWD(2026)0312), humanitaariset toimitusketjut (SWD(2026)0313) ja yhteinen lähestymistapa epävakaisiin tilanteisiin (SWD(2026)0314),

– ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 31. lokakuuta 2000 antaman päätöslauselman 1325 (2000) ja yhdeksän sen jälkeen annettua YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa naisista, rauhasta ja turvallisuudesta,

– ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen, joka koskee yhteistä tiedonantoa humanitaarisesta avusta (JOIN(2026)0025) (O-000026/2026 – B10-0013/2026),

– ottaa huomioon työjärjestyksen 142 artiklan 5 kohdan ja 136 artiklan 2 kohdan,

– ottaa huomioon kehitysvaliokunnan päätöslauselmaesityksen,

A. ottaa huomioon, että humanitaariset tarpeet kasvavat nopeasti ja ne ylittävät käytettävissä olevan rahoituksen; ottaa huomioon, että tällä hetkellä yli 300 miljoonaa ihmistä tarvitsee humanitaarista apua; ottaa huomioon, että YK on käynnistänyt maailmanlaajuisen keräyksen, jonka tavoitteena on 33 miljardin Yhdysvaltain dollaria, ja että kerätyt varat on määrä käyttää 135 miljoonan ihmisen hyväksi

50 eri maassa vuonna 2026; ottaa huomioon, että vastaavassa keräyksessä vuonna 2025 YK sai kokoon vain 12 miljardia Yhdysvaltain dollaria, mikä on alhaisin rahoituksen taso kymmeneen vuoteen[1];

B. toteaa, että kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkaukset alkavat olla hälyttävällä tasolla, sillä siviileihin kohdistetaan tahallisia hyökkäyksiä ja heitä surmataan, keskeistä infrastruktuuria, kuten kouluja ja sairaaloita, tuhotaan, seksuaalinen väkivalta on laajalle levinnyttä, lapsia värvätään taistelijoiksi, humanitaarisia työntekijöitä ja lääkintähenkilöstöä vastaan hyökätään, ihmisiä pakkosiirretään asuinsijoiltaan, nälänhätää käytetään sodankäynnin välineenä ja humanitaarisen avun perillepääsy evätään tarkoituksella ja sitä välineellistetään muihin tarkoituksiin;

C. katsoo, että nämä loukkaukset rikkovat kansainvälisen humanitaarisen oikeuden velvoitteita, mukaan lukien YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 2286 (2016) ja 2417 (2018); toteaa, että humanitaarista apua ei saisi koskaan välineellistää ja että sitä olisi voitava toimittaa sitä tarvitseville siviileille esteettä ja ilman minkäänlaista syrjintää siten, että kansainvälistä humanitaarista oikeutta noudatetaan kaikilta osin;

D. ottaa huomioon, että pääsyrajoitukset, kuten byrokraattiset esteet, liikkumisrajoitukset ja toiminnan häirintä konfliktien osapuolten toimesta rajoittavat yhä enemmän humanitaaristen toimijoiden mahdollisuuksia toimittaa apua sitä tarvitseville ihmisryhmille;

E. ottaa huomioon, että YK:n humanitaarisen avun koordinointitoimisto (OCHA) on käynnistänyt koko järjestelmän kattavan Humanitarian Reset -aloitteen, jolla parannetaan maailmanlaajuisen humanitaarisen avun järjestelmän tehokkuutta ja vaikuttavuutta;

F. toteaa, että EU ja sen jäsenvaltiot antavat suurimman osuuden maailmanlaajuisesti annettavasta humanitaarisesta rahoituksesta[2];

G. ottaa huomioon, että humanitaarisen avun toimitusketjut hankintavaiheesta loppuvastaanottajalle muodostavat jopa 80 prosenttia maailmanlaajuisista humanitaarisista kokonaismenoista;

H. ottaa huomioon, että viiden viime vuoden kriisien jälkeen globaali epävakaus on yhä lähes ennätyksellisen korkealla tasolla[3];

---

1 YK:n humanitaarisen avun koordinointitoimisto, Global Humanitarian Overview 2026, https://humanitarianaction.info/document/global-humanitarian-overview-2026.

2 Eurooppa-neuvosto ja neuvosto, Humanitaarinen apu, https://www.consilium.europa.eu/fi/policies/humanitarian-aid/.

3 Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD), ”States of Fragility 2025”, OECD Publishing, Pariisi, 2025, https://doi.org/10.1787/81982370-en.

I. ottaa huomioon, että konfliktit, ilmastonmuutos ja taloudelliset tekijät ovat kolme tärkeintä tekijää, jotka lisäävät humanitaarisia tarpeita, ruokaturvattomuutta, pakkomuuttoa ja terveysriskejä sekä kasvattavat katastrofien esiintymistiheyttä ja voimakkuutta; ottaa huomioon, että merenpinnan nousu voi muodostaa eksistentiaalisen uhan pienille kehittyville saarivaltioille, jotka ovat kaikkein alttiimpia ilmastonmuutokselle, mikä lisää humanitaaristen ja varautumistoimien tarvetta;

J. toteaa, että sukupuolten välinen epätasa-arvo syvenee usein entisestään konflikti- ja kriisiaikoina, minkä seurauksena niiden vaikutuksista eli pakkomuutosta, sukupuolistuneesta väkivallasta ja ihmishenkiä pelastavien palvelujen ja päätöksentekoprosesseihin osallistumisen epäämisestä suhteettoman suuri osa kohdistuu naisiin ja tyttöihin ja erityisesti niihin, joilla on risteäviä haavoittuvuuksia; ottaa huomioon, että sukupuolten tasa-arvoa koskevia tavoitteita sisältävän kahdenvälisen humanitaarisen avun osuus on perinteisesti ollut alhainen ja että viime vuosina se on laskenut edelleen, kunnes se vuosina 2021–2022 pysähtyi 17 prosenttiin[4]; ottaa huomioon, että naisten johtamat järjestöt saavat vain 0,4 prosenttia kahdenvälisestä avusta hauraissa valtioissa[5];

K. ottaa huomioon, että pakkomuutto on saavuttamassa ennennäkemättömän tason ja että merkittävä osa maailman pakolaisista ja maan sisällä muuttamaan joutuvista henkilöistä asuu alhaisen tulotason valtioissa ja hauraissa valtioissa, mikä asettaa yhä enemmän paineita humanitaarista apua ja suojelua tarjoaville palveluille;

Turvallisuus – varjellaan kansainvälistä humanitaarista oikeutta, humanitaarisia periaatteita, suojellaan siviilejä ja humanitaarisia työntekijöitä ja kehitetään yhteinen humanitaarisen diplomatian strategia

1. pitää myönteisinä humanitaarista apua koskevassa yhteisessä tiedonannossa tehtyjä sitoumuksia kansainväliseen humanitaariseen oikeuteen sekä humaaniuden, puolueettomuuden, tasapuolisuuden ja riippumattomuuden humanitaarisiin periaatteisiin; muistuttaa, että kansainvälinen humanitaarinen oikeus velvoittaa kaikkia aseellisen konfliktin osapuolia; tuomitsee jyrkästi humanitaarisen avun estämisen; vastustaa jyrkästi humanitaarisen avun toimittamisen sotilaallisiin tarkoitusperiin sekä humanitaarisen avun politisoimista rajoittamalla merkittävästi ihmishenkiä pelastavan avun saantia ja tuomitsee sen, sillä se on keskeisten humanitaaristen periaatteiden vastaista;

---

4 OECD, ”Development Finance for Gender Equality 2024”, OECD Publishing, Pariisi, 20245, https://doi.org/10.1787/e340afbf-en.

5 YK:n pääsihteeri, ”Women and peace and security – Report of the UN Secretary-General”, 5. syyskuuta 2025.

2. kehottaa komissiota tuomitsemaan kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamatta jättämiset ja vaatimaan suhteissaan ulkopuolisiin tahoihin, että kansainvälisiin humanitaarisen oikeuden loukkauksiin syyllistyneet tahot saatetaan järjestäen vastuuseen;

3. kehottaa komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) ja jäsenvaltioita vahvistamaan toimia, joilla turvataan humanitaarinen toimintaympäristö, varmistetaan kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja humanitaaristen periaatteiden noudattaminen, vahvistetaan vastuuvelvollisuusmekanismeja, korjataan puutteet rikkomusten seurannassa, myös tiedonkeruun ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta koskevan ”IHL in Focus” -hankkeen kaltaisten aloitteiden avulla, ja pidättäydytään kumppanuuksista, jotka heikentäisivät näitä periaatteita;

4. kehottaa neuvostoa, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita varmistamaan edelleen, että periaatteisiin pohjautuva humanitaarinen toiminta on mahdollista rajoitustoimenpiteistä ja pankkien riskien vähentämiskäytännöistä huolimatta, muun muassa sisällyttämällä järjestelmällisesti kaikkiin tarvittaviin rajoittaviin toimenpiteisiin pysyviä humanitaarisia poikkeuksia ja suojatoimia, jotka ovat vaikuttavia, selkeitä ja toiminnallisia, ja soveltamalla niitä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 2664 (2022) vahvistetun pysyvän poikkeuksen pohjalta;

5. korostaa, että jos EU:n ulkopuolinen maa vaikeuttaa avun toimittamista tai estää sen tilanteessa, jossa EU rahoittaa ja toimittaa humanitaarista apua, jonka tarkoituksena on pelastaa ihmishenkiä ja ehkäistä nälänhätää, EU:n on käytettävä kaikkia käytettävissään olevia poliittisia, diplomaattisia, oikeudellisia ja taloudellisia keinoja varmistaakseen, että kyseinen apu voidaan toimittaa perille viipymättä ja esteettä ja että se tavoittaa sitä tarvitsevat ihmiset; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa ottamaan tällaisen estämisen järjestelmällisesti esille korkeimmalla poliittisella tasolla ja toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet estämisestä vastuussa olevia valtioita, yhteisöjä tai henkilöitä vastaan, jotta humanitaarinen apu voidaan toimittaa perille viipymättä ilman, että mikään taho yrittää sitä estää;

6. kehottaa komissiota lisäämään tukeaan turvallisuustoimenpiteille, joilla suojellaan humanitaarisia työntekijöitä, myös koulutusohjelmille, jotka on tarkoitettu erityisesti paikalliselle henkilöstölle, sekä kehittämällä humanitaariselle yhteisölle yhteisiä turvallisuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia, lisäämällä turvallisuuden koordinointia ja kriittisten turvallisuustietojen saatavuutta, yhdistämällä turvallisuusresursseja ja kehittämällä yhteisiä aloitteita humanitaaristen kumppanien kanssa, myös disinformaation kaltaisista uusista uhkista; kehottaa komissiota tekemään ”Protect Aid Workers” -aloitteesta pysyvän ja

maailmanlaajuisen ohjelman ja varmistamaan, että se saa riittävän rahoituksen;

7. kehottaa komissiota lisäämään tukea humanitaarisille työntekijöille, erityisesti paikalliselle henkilöstölle, tarkoitetuille mielenterveyspalveluille ja psykososiaalisille tukipalveluille, sillä humanitaarisiin operaatioihin liittyy valtavasti kuormitusta ja traumoja;

8. tuomitsee mitä jyrkimmin humanitaarisiin työntekijöihin kohdistuvien hyökkäysten ja surmien lisääntymisen konfliktialueilla; muistuttaa valtioita niiden velvollisuudesta kunnioittaa ja suojella humanitaarisen avun henkilöstöä ja muistuttaa, että humanitaarisiin avustusoperaatioihin osallistuvaan henkilöstöön kohdistuvat tahalliset hyökkäykset ovat sotarikoksia; tuomitsee jyrkästi niin kutsutun kaksoisiskutaktiikan, jota on todistetusti käytetty esimerkiksi Ukrainan, Gazan ja Libanonin konflikteissa ja jossa samaan paikkaan isketään kahdesti tai useamman kerran siten, että kohteena on usein siviilejä ja pelastustyöntekijöitä, erityisesti humanitaarisia työntekijöitä, mikä voi olla sotarikos; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tuomitsemaan yksiselitteisesti humanitaaristen työntekijöiden surmat ja panostamaan rikoksentekijöiden tutkintaan ja syytteeseenpanoon;

9. kehottaa komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa, EU:n edustustoja, EU:n erityisedustajia ja jäsenvaltioita laatimaan Team Europe -lähestymistavan mukaisesti humanitaarista diplomatiaa koskevan EU:n yhteisen strategian tiiviissä yhteistyössä humanitaaristen toimijoiden, myös kansainvälisten kansalaisjärjestökumppaneiden, kanssa; korostaa, että ollakseen tehokasta humanitaarisen diplomatian olisi oltava tilannekohtaista ja datavetoista sekä perustuttava paikallistason vaikuttamistoimintaan ja asiantuntemukseen ja säännölliseen vuoropuheluun paikallisten ja kansallisten humanitaaristen kumppaneiden ja kentällä toimivien etulinjan toimijoiden kanssa, mukaan lukien paikalliset kansalaisyhteiskunnan organisaatiot ja naisten oikeuksia ajavat järjestöt, jotka ovat usein humanitaaristen toimien etulinjassa;

10. korostaa, että vaikuttava ja tehokas humanitaarinen diplomatia edellyttää parempaa koordinointia kaikkien asiaankuuluvien humanitaaristen ja poliittisten toimijoiden välillä sekä kaikkien mahdollisten diplomaattisten keinojen hyödyntämistä, myös humanitaarisen diplomatian yhteyspisteiden ja kohdennettujen viestintästrategioiden avulla, jotta voidaan parantaa EU:n valmiuksia turvata humanitaarinen toimintaympäristö aseellisissa konflikteissa ja tehdä vaikuttamistyötä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksien estämiseksi;

11. korostaa tarvetta vahvistaa EU:n valmiuksia seurata ja dokumentoida kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkauksia muun muassa

tukemalla riippumattomia vastuumekanismeja ja yhteistyötä kansainvälisten tutkintaelinten kanssa;

12. suhtautuu myönteisesti EU:n sitoumukseen vahvistaa vaikuttamistyötä ja tukea suojelualaa, joka on humanitaarisen toiminnan ydin, sekä sukupuolten tasa-arvoa; on huolissaan humanitaarisiin työntekijöihin, lääkintähenkilöstöön ja humanitaariseen infrastruktuuriin kohdistuvien hyökkäysten merkittävästä lisääntymisestä sekä sukupuolistuneen väkivallan, myös konflikteihin liittyvän seksuaalisen väkivallan, lisääntymisestä humanitaarisissa yhteyksissä[6]; kehottaa komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa, EU:n edustustoja ja jäsenvaltioita asettamaan naiset ja tytöt humanitaaristen valmius- ja avustustoimien keskiöön, ottamaan käyttöön osallistavan lähestymistavan ja vahvistamaan naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevan toimintaohjelman täytäntöönpanoa kaikilta osin, mukaan lukien toimenpiteet naisten ja tyttöjen suojelemiseksi sukupuolistuneelta väkivallalta, ja vahvistamaan naisten täyttä, yhdenvertaista ja merkityksellistä osallistumista rauhanprosessien kaikkiin vaiheisiin, myös humanitaarisiin toimiin ja jälleenrakentamiseen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita antamaan viisi prosenttia julkisesta kehitysavustaan epävakaissa olosuhteissa toimiville naisjohtoisille ja naisten oikeuksia ajaville järjestöille joustavan ja pitkän aikavälin rahoituksen avulla, sillä naispuolisilla rauhanrakentajilla ja naisjohtoisilla järjestöillä on keskeinen rooli ensimmäisinä avun tarjoajina humanitaarisissa kriiseissä ja he toimivat samalla myös rauhanrakentajina, sovittelijoina ja kehitysalan toimijoina yhteisöissään; suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio vahvistaa sitoutumistaan seksuaali- ja lisääntymisterveydenhuoltoon ja lisääntymisoikeuksiin humanitaarisissa yhteyksissä muun muassa SHIELD-ohjelman kautta, ja kehottaa komissiota osoittamaan tälle ohjelmalle riittävästi rahoitusta;

Toiminta – Ihmiskeskeinen humanitaarinen uudistus ja tuloksellisempien ja vaikuttavampien humanitaaristen toimien toteuttaminen

13. pitää erittäin valitettavana maailmanlaajuista humanitaarisen avun ja kehitysavun rahoituskriisiä ja useiden keskeisten avunantajien, myös useiden EU:n jäsenvaltioiden, päätöstä vähentää avustusmäärärahojaan; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan uskottavia toimia, jotta EU voisi saavuttaa yhteisen sitoumuksen, jonka mukaan 0,7 prosenttia bruttokansantulosta osoitetaan julkiseen kehitysapuun ja 10 prosenttia siitä humanitaariseen toimintaan;

14. on huolissaan siitä, että kasvava geopoliittinen kilpailu ja avunantajien painotusten muuttuminen voivat viedä huomiota ja

---

6 YK:n pääsihteeri, ”Conflict-related Sexual Violence – Report of the UN Secretary-General”, 21. huhtikuuta 2026.

resursseja pois maailman vähiten kehittyneistä ja hauraimmista maista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita soveltamaan humanitaarisen avun myöntämiseen avoimia ja tarpeisiin perustuvia kriteerejä ja varmistamaan riittävän ja kestävän rahoituksen sellaisia kriisejä varten, jotka on suurelta osin laiminlyöty ja joiden rahoitus on riittämätöntä;

15. suhtautuu myönteisesti komission pyrkimyksiin parantaa avun tehokkuutta ja humanitaarisen rahoituksen laatua YK:n Humanitarian Reset -aloitteen puitteissa ja asettaa etusijalle eniten apua tarvitsevat; korostaa, että avun määrän lisäksi EU:n antaman humanitaarisen avun laatu ja siihen liittyvä vastuuvelvollisuus ovat keskeisen tärkeitä, että humanitaaristen uudistusten on perustuttava tarpeisiin ja tuloksiin ja että niiden on oltava vaikuttavia ja aidosti tuloksia aikaansaavia; korostaa kuitenkin, että tästä ei saa tulla keinoa leikata kustannuksia, mikä vaarantaisi periaatteellisen, tarveperustaisen avun toimittamisen; kehottaa komissiota edistämään sitä, että Humanitarian Reset -aloitteen yhteydessä saavutetut tehokkuushyödyt investoidaan uudelleen etulinjan humanitaarisiin toimiin sen sijaan, että avun kokonaismäärää vähennettäisiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan humanitaaristen uudistustensa ihmiskeskeisyyden ja sukupuoliresponsiivisuuden varmistamalla, että rahoitus-, vaatimustenmukaisuus- ja uudistusprosessit mukautetaan tavoitteisiin, joiden mukaan apua tarvitseville väestöryhmille annettavan avun on oltava laadukasta ja lokalisoitua ja tarjottava vastuuvelvollisuutta kohteena oleville väestöryhmille;

16. kannustaa komissiota jatkamaan pyrkimyksiään tehdä humanitaarisista toimitusketjuista vaikuttavampia, tehokkaampia, ympäristön kannalta kestävämpiä ja häiriönsietokykyisempiä; kehottaa komissiota suunnittelemaan nämä uudistukset yhdessä täytäntöönpanevien toimijoiden kanssa ja antamaan niille riittävästi rahoitusta;

17. panee merkille, että komissio on sitoutunut käyttämään vähintään kaksi kolmasosaa humanitaarisesta rahoituksestaan muutosvoimaisiin keinoihin, jotka lisäävät joustavuutta ja tehokkuutta ja vähentävät kumppaneiden hallinnollista taakkaa; kannustaa komissiota tarvittaessa edelleen laajentamaan käteiseen perustuvan tuen käyttöä tehokkaana, ihmisarvoisena ja ihmiskeskeisenä tapana toimittaa humanitaarista apua;

18. tukee vahvasti lokalisointia koskevia tavoitteita ja etenemissuunnitelmaa; pyytää komissiota raportoimaan vuoden 2026 loppuun mennessä edistymisestään tavoitteessaan maksaa 25 prosenttia humanitaarisesta rahoituksesta mahdollisimman suoraan paikallisille toimijoille kansainvälisten virastojen ja järjestöjen, jäsenvaltioiden erityisvirastojen ja kansalaisjärjestökumppaneiden kautta vuoteen 2027 mennessä, ja korostaa samalla YK:n keskeistä roolia katastrofeihin ja aseellisiin konflikteihin liittyvien

kansainvälisten humanitaaristen toimien koordinoinnissa; pyytää komissiota pohtimaan, miten se voisi edistää lokalisointia vuoden 2027 jälkeen;

19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että lokalisointi tehdään tarkoituksenmukaisella tavalla ja että paikallisten apua tarjoavien toimijoiden kanssa solmittavat kumppanuudet ovat tasapuolisia, ja toteaa, että tämä voidaan toteuttaa esimerkiksi varmistamalla, että paikallisilla toimijoilla on aktiivinen rooli humanitaarisia toimia koskevassa päätöksenteossa, suunnittelussa, seurannassa ja arvioinnissa; suhtautuu erittäin myönteisesti EU:n sitoumukseen panostaa siihen, että paikalliset toimijat sitoutuisivat humanitaariseen diplomatiaan; kehottaa komissiota yksinkertaistamaan EU:n humanitaarisen rahoituksen hakua paikallisille toimijoille esimerkiksi vähentämällä hallinnollisia esteitä, mukauttamalla vaatimusten noudattamista ja raportointia koskevia vaatimuksia sekä lisäämällä ennakoitavissa olevien rahoituksen välittäjämekanismien käyttöä;

Yhteistyö – kohti yhdennettyä lähestymistapaa epävakaisiin olosuhteisiin

20. korostaa, että epävakaisissa olosuhteissa sovellettavassa EU:n toimintamallissa on varmistettava, että humanitaariset, kehitys- ja turvallisuusvälineet ovat johdonmukaisia ja linjassa humanitaarisen avun, kehityksen ja rauhan muodostaman kokonaisuuden kanssa, ja että siinä on otettava mielekkäällä tavalla huomioon ympäristö- ja ilmastonäkökohdat; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään tukea sekä muuttamaan joutuneille väestöryhmille että heitä vastaanottaville yhteisöille, investoimaan kestäviin ratkaisuihin ja omaehtoiseen selviytymiseen sekä varmistamaan, että pitkittyneeseen pakkomuuttoon sovelletaan lähestymistapaa, jossa yhdistyvät humanitaarisen avun, kehitysalan ja rauhantoimet;

21. tiedostaa humanitaarisen avun, kehitysalan ja rauhantoimijoiden välisten koordinoitujen lähestymistapojen merkityksen epävakaissa ja konfliktitilanteissa; korostaa, että tällaisessa koordinoinnissa on kunnioitettava kaikilta osin humanitaarisen toiminnan erityisiä toimeksiantoja ja toimintaperiaatteita; varoittaa alistamasta humanitaarista apua tavoitteille, jotka eivät perustu humanitaarisiin periaatteisiin, koska se voi vaarantaa humanitaarisen avun turvallisen perillepääsyn ja konfliktista kärsivien yhteisöjen ja konfliktin osapuolten hyväksynnän sekä altistaa avunsaajat ja humanitaarisen henkilöstön lisäriskeille;

22. pyytää komissiota antamaan lisäohjeita humanitaarisen avun, kehitysalan ja rauhan toimien integroimisesta jaksotetun, täydentävän tai jäsenvaltioiden yhteisen rahoituksen avulla; kannustaa komissiota hyödyntämään käytettävissä olevia rahoitusvälineiden joustomahdollisuuksia, jotta epävakaissa olosuhteissa ilmeneviin kriiseihin voidaan vastata asianmukaisesti;

23. korostaa, että hauraiden ja konflikteista kärsivien alueiden auttamisen jatkaminen on erittäin tärkeää ja toiminnassa on noudatettava ihmiskeskeistä lähestymistapaa, joka on täysin YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden ja ketään ei jätetä -periaatteen mukainen; korostaa, että haurailla ja konfliktialueilla toteutettavilla toimilla olisi puututtava köyhyyden ja eriarvoisuuden rakenteellisiin syihin, edistettävä inhimillistä kehitystä ja autettava ensin kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevia ketään syrjimättä samalla kun vahvistetaan hallintoa, institutionaalisia valmiuksia ja peruspalvelujen saatavuutta;

24. tukee pyrkimyksiä tehostaa Team Europe -koordinointia epävakaissa olosuhteissa ja vahvistaa kumppanuuksia EU:n ulkopuolisten maiden, alueellisten ja monenvälisten järjestöjen, kansainvälisten kehityspankkien, yksityisen sektorin ja hyväntekeväisyysjärjestöjen kanssa; kehottaa komissiota tekemään epävakaissa olosuhteissa tiivistä yhteistyötä paikallisten kansalaisyhteiskunnan toimijoiden ja organisaatioiden sekä paikallisyhteisöjen kanssa kestävyyden, yhteisöpohjaisen selviytymiskyvyn ja vastuuvelvollisuuden vahvistamiseksi;

25. suhtautuu myönteisesti komission ilmoitukseen, jonka mukaan se aikoo kehittää monialaisia tarvearviointeja varten uuden maailmanlaajuisen ohjelman ja investoida tietojen laatuun, yhteentoimivuuteen ja turvalliseen tietojen jakamiseen sekä vahvistaa analyysi- ja raportointivälineitä, myös maanhavainnointi- ja mallintamisvälineitä, jotta voidaan parantaa näyttöön perustuvaa päätöksentekoa ja mahdollistaa nopeampi, koordinoidumpi ja tehokkaampi humanitaarinen reagointi;

26. korostaa konfliktisensitiivisen ohjelmasuunnittelun merkitystä ja kehottaa komissiota ja kumppaneita sisällyttämään konfliktianalyysit järjestelmällisesti humanitaarisiin ja kehitystoimiin epävakaissa olosuhteissa;

27. kehottaa antamaan EU:n edustustoille riittävästi toiminnallista joustavuutta, jotta ne voivat mukauttaa ohjelmia nopeasti muuttuviin epävakaisiin olosuhteisiin ja koordinoida tehokkaasti poliittista vuoropuhelua ja täytäntöönpanoa humanitaarisen avun, kehityksen ja rauhan muodostamassa kokonaisuudessa;

28. panee merkille komission aikomuksen lisätä rahoitusta hankkeille, joilla tuetaan yksityisen sektorin osallistumista ja innovatiivisia riskinjakoinvestointeja pitkittyneissä humanitaarisissa kriiseissä; kannustaa komissiota määrittämään kuhunkin tilanteeseen parhaiten soveltuvat välineet ja varmistamaan konfliktisensitiivisen lähestymistavan investointeihin sekä arvioimaan Global Gateway -strategian käyttöä EU:n välineenä selviytymiskyvyn ja kestävän kehityksen kehittämiseksi epävakaissa olosuhteissa, myös kaikkein akuuteimpia ja välittömimpiä tarpeita varten;

29. kehottaa komissiota tukemaan yksityisen sektorin vastuullista osallistumista humanitaaristen kriisien hoitoon siten, että noudatetaan humanitaarisia periaatteita ja avoimuus- ja vastuuvelvollisuusvaatimuksia ja samalla edistetään kestävää ja osallistavaa kehitystä muun muassa luomalla ihmisarvoisia työpaikkoja ja vähentämällä köyhyyttä;

30. korostaa, että julkista kehitysapua olisi myönnettävä sinne, missä sitä eniten tarvitaan, ja sen on säilyttävä keskeisenä välineenä, jolla vastataan humanitaarisiin tarpeisiin sekä tarjotaan ihmishenkiä pelastavia palveluja kriiseistä kärsiville ihmisryhmille, sillä ne ovat vakaan, osallistavan ja vauraan yhteiskunnan perusedellytys; korostaa, että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet voivat täydentää mutta eivät saa korvata julkista kehitysapua humanitaarisen avun toimittamisessa ja selviytymiskyvyn tukemisessa;

31. kehottaa komissiota seuraamaan säännöllisesti epävakaita olosuhteita koskevien sitoumusten täytäntöönpanoa ja raportoimaan parlamentille kahden vuoden välein niiden täytäntöönpanosta; korostaa komission yksiköiden, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja EU:n edustustojen välisen tiiviin koordinoinnin merkitystä, myös erityisten epävakaita olosuhteita koskevien kehysten avulla; pyytää komissiolta lisäselvennystä epävakauteen sovellettavaan yhdennettyyn lähestymistapaan osallistuvien yksiköiden roolista; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa tekemään aktiivisesti yhteistyötä YK:n ja muiden kansainvälisten kumppaneiden kanssa epävakauteen puuttumiseksi;

Tulevat toimet ja täytäntöönpano

32. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa laatimaan selkeän täytäntöönpano- ja seurantasuunnitelman humanitaarista apua koskevassa yhteisessä tiedonannossa ja siihen liittyvissä komission yksiköiden valmisteluasiakirjoissa tehdyille sitoumuksille ja varmistamaan, että parlamentti on ottanut kaikilta osin osaa tähän prosessiin;

33. korostaa parlamentaarisen diplomatian ja demokraattisen valvonnan merkitystä humanitaarisen toiminnan vastuuvelvollisuuden ja legitimiteetin vahvistamisessa; korostaa, että on tärkeää, että parlamenttien väliset elimet, kuten Afrikan ja EU:n parlamentaarinen edustajakokous sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden järjestön ja EU:n yhteinen parlamentaarinen edustajakokous, osallistuvat humanitaarisia tarpeita koskevaan vuoropuheluun kumppanimaiden ja -alueiden kanssa ja siten myös humanitaarisen toimintaympäristön turvaamiseen;

°

° °

34. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, neuvostolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.